

Fesztiválok nyara

Csokolom! Völgyproblémák vannak-e? Kapolcs

Idén negyedszer voltam a Művészetek Völgyében. Ezzel még nem számítottok „öslakosnak” Kapolcson, hiszen az idén 15 éves fesztivál történetében a négy év nem nagy idő.

Pedig óriási harc dúl a neten (www.kapolcs.hu) a vendégkönyvben az „újak” meg a „régiek” között. Egyesek egy-két éves völgyműlttal be-beszólnak a szervezőknek, ócsárolják a programokat, az árusokat. Ez persze rosszul esik azoknak, akik már több mint egy évtizede minden évben Kapolcson töltik azt a néhány napot.

Nekem is, bár én – ugye – nem számítottok „réginek”. Nem voltam ott a kilencvenes évek elején, amikor még Hobo Cili néni kocsmájában a helyi alkoholbarátokkal együtt ivott és énekelt, és a Lord együttes volt az egyik fő produkció, amikor még nem lehetett minden második ház udvarában sört kapni 250-ért, sajtos-tejfölös lángost 280-ért...

Én már csak úgy láttam a Völgyet először 2000-ben, amilyen az idén is volt. Rengeteg programmal, hat faluban hőmpölygő tömeggel, autók tömkelegével. Így (is) szeretem. Nincs még egy ekkora méretű, és ilyen színvonalú összművészeti fesztivál Magyarországon, amely nem veszítette el meghittségét, barátságosságát, uramocsá' szüzességét.

Mik a problémáik mégis a háborgóknak? Sok az autó a Völgyben. Valóban, a falvakban az amúgy is keskeny úttest mindkét szélén parkolnak, oda-vissza van forgalom, gyakran dugó is. Többen felvetették már: a szervezőknek erre a tíz napra ki kellene tiltaniuk az autókat a hat faluból. A fesztivállátogatók pedig róják busszal, biciklivel a falvak közötti kilométereket, vagy próbálkozhatnának a jól bevált stoppal. Mondjuk, ha kitiltanák a Völgyből az autókat, nem tudom, ki venné fel a stopposokat...

Másik kritika: drága a jegy. Idén egy napra egy felnőttnek 1200 forintot kellett kifizetnie egy jegyért, ha diák az illető, csak 600-at. Mellesleg no security, ha kicsit ötletes és nem túl gerinces az ember, szinte bármilyen programra bejuthat jegy nélkül is. Vagy szedhet egy zsák parlafüvet, adhat vért, és máris kap ingyen egy belépőt. Egyébként meg vessük csak össze ezt a jegyárat a Sziget vagy az EFOTT vagy bármely nagyobbra szabott rendezvény áraival...

Megint másoknak az nem tetszik, hogy drága a sör, a bor, a kávé, a lángos, meg minden, ami fogyasztásra alkalmas... Ebben teljesen igazuk van; balatoni áron mérik a kapolcsi enni- és innivalót. De ez sajnos a szervezők befolyásán kívül álló probléma, hiszen minden völgybéli polgár annak, és annyiért adhatja ki saját portáját, akinek és amennyiért akarja, és a szegény vállalkozó annyit kér majd azon az udvaron a sörért, amennyit nem szégyell. Ez a falusiak magánügye, nem szólhat bele se Márta István, se Galkó Balázs, se Pallagi Anikó (főszerzők). Nem olyan nagy biznisz egyébként kocsmát nyitni a Völgyben. Egy barátom jóvoltából betekintést nyerhettem egy Kapolcs közepén nyitott alkalmi vendéglátóhely hozamába: kis híján belebuktak a dologba, és nem láttam nagyobb forgalmat máshol sem.

Ugyanígy nem nagy üzlet sátorhelyet kiadni a Völgy falvaiban, hiába szidják sokan a „pénzéhes” helybélieket. Legnépszerűbb napilapunk újságírója ki is számolta – bár nem rosszindulatból –, hogy mennyit keres egy átlag kapolcsi, dörögdi, petendi, öcsi, pulai vagy apáti ember azon, hogy sátorozásra alkalmas kertje van: „Féjenként öt-hatszáz forintot kell fizetniük a sátras turistáknak a helyért. Ha valakinek az udvarán húsz sátor áll tíz napig, sátranként két emberrel, az félmillió forint”. Igaz, ha utánaszámolunk (10x20x2x600), akkor beláthatjuk, hogy még ha hatszáz forint is az a sátorhely, ez akkor is csak 240.000 forint, nem félmillió, meg hát nincs is mindenkinek az udvarában 20 sátor 10 napig... Inkább átlag napi 5-10... De a Népszabadság Pekarek Jánosa valószínűleg egyébként sem „gondos újságírás” kurzust oktat egyetemen, mert ha kicsit utánanézett volna, nem ír le ilyeneket, hogy „Anima Sound System's”, és nem állítja azt, hogy ez az együttes a dörögdi klastromromnál koncertezett, hiszen elég lett volna föllapoznia egy programfüzetet, és látta volna, hogy „Anima Sound System koncert: Öcs, kőfejtő”. Rövid nyomozás után pedig arra is rádőbbenhetett volna, hogy a Kapolcson valaha átfolyó – sajnos mára már kiszáradt – patak neve Eger, nem pedig „Éger”, ahogy azt „A Völgy zsúfolásig megtelt, de élvezhető” című cikkében írta július 31-én...

Mindenesetre ha valaki nem ilyen fölületesen közelített a fesztiválhoz, ha nem csak villámlátogatást tett valamelyik forró vagy éppen esős délután, ha nem csak sörözni ment le, ha nem a Romanticot vagy Majkát akarta látni, akkor ezt a Völgy megváltotta, és az a valaki kapott egy olyan

ajándékot Kapolcstól, amiért nem lesz rest jövőre is elmenni, ha a fanyalgók dacára lesz még Kapolcs egyáltalán...

Wanted Mezőtúr

Egy találos kérdéssel kezdeném: Kívül nedves, belül nedves, a sok sártól csupa retkes. Na ki ez? A választ azok tudják, akik az elmúlt években kilátogattak a Mezőtúri sör- és rockfesztiválra, hiszen sajnálatos módon szinte mindig elkapta az eső a fesztiválózó tömeget. Ezért volt annyira örvendetes az idei jó idő, aminek köszönhetően sokan kilátogattak egy kis bulizásra. Egyesek szerint felhígult a fesztivál közönsége, hisz most már a diszkós, rappest egyének is megtalálták helyüket a rockerek és punkok között. Három sátpad és egy party sátor mellett akadt bőven látnivaló nappal is azoknak, akik éppen nem az előző este pörgését pihenték ki éppen a sátrukban.

A magyar sztárok és az amatőrök mellett kétségtelen, hogy a Sepultura legénysége verte fel a legnagyobb kisvárosi port (amelyben most amúgy sem volt hiány). Azok, akik ismerik a zenekart tudják, hogy nagy focirajongók (braziloktól ez nem meglepő) és ennek egy kedves gesztussal tettek eleget: Andreas (gitár) magyar válogatott mezben, Igor (dob) pedig Ferencváros mezben lépett fel. Nehéz volt nyaki bántalmak nélkül megúszni a koncertet, az már biztos.

Bízom benne, hogy jövőre ugyanilyen színvonalas fesztivállal készülnek a szervezők, talán sikerül még több külföldi vendéget meghívni, ami növelné a látogatók amúgy sem csekély számát.

Sziget feeling

Sziget hangulat... Sokakat megkértem, hogy próbálják szavakba önteni, de a várt siker elmaradt. A legtöbb ember a koncerteket és a sok jó programot említette. De igazán senki nem tudta megfogalmazni a „hangulatot”. Valószínű, hogy nem is lehet, de én megpróbálom...

Problémák: por, wc, zuhanyzó, gombák, tömeg, hangerő, zaj, sorban állás, kaja, vízhiány, meleg, eső, pénztelenség, váratlan vendégek, tanácstalanság, egyedüllét, karszalag, lopás, közlekedés, másnaposság, alvás, stb.

De a gondokon felül vannak nagyon jó dolgok is: olcsó sör, barátság, kedvesség, jó kedv, koncertek, színházi előadások, strand,

bándszijsámping, napsütés, pigbrother-hökkentő póló, cigi, kendő, kulcstartó, óra, újság, gumióvszer, túrórudi, Civil Sziget, stb.

Ezekből a szavakból is látszik, hogy teljesen más problémákkal és örömökkal találkozunk az egy hét alatt a Hajógyári szigeten, mint a hétköznapjainkon. Talán ez azért is van, mert teljesen más közegben él az ember az „egy hét együttlét” alatt. Itt úgy tűnik, mintha mindenki boldog lenne, csak szórakozásból állna az élet. Persze azt is tudjuk, hogy ennyi illúzió egy évben kell. Hisz ha jó fej és ügyes vagy, ingyen beengednek úszni, dupla főzeléket kaphatsz a menzán és ehhez még anyádat se kell feltétlenül magaddal hozni. De ha elmeséled neki, milyen volt, lehet, hogy jövőre már tényleg nem tudod otthon tartani...

Szegedi Szabadtéri Játékok Gálaest hajnalig

Világzenét hallgatni öt óra hosszan keresztül elég tömény és fárasztó időtöltés. A szabadtéri világzenei gálaestjét végigülő nézők erről sokat tudnának mesélni. De a koncertről minden bizonnyal még többet, mert aki este fél kilenctől hajnali háromnegyed kettőig a színpadra, és az onnan szóló zenére figyelt, valószínűleg nem bánta meg, hogy kitarító volt.

Az est hatásos nyitányaként a felvidéki Ghymes játszott. Energiától, lelkesedéstől duzzadó, virtuóz és improvizatív játékok, érzelmeket felkavaró szöveg- és dallamviláguk, hozzáállásuk rabul ejtette a nézőt. Nem hiszem, hogy előadásuk után maradt érintetlen szív a nézőtérben.

Az ötször a világ legjobb ütőseinek választott indiai Trilok Gurtu és zenekara már egy jól bemelegített közönség előtt kezdett zenélni. Dalaik indiai és afrikai népzenei motívumokat ötvözték kemény szintihangzással, virtuóz szitárjátékkal és erőteljes, ugyanakkor bravúros ütő-háttérrel. Koncertjük a műfaj szerelmesei és a szakértők számára minden bizonnyal hatalmas zenei élményt, a laikusoknak inkább ritkán hallható, és még ritkábban látható kuriózumot jelentett. Megpróbálkoztak a közönség megtáncoltatásával (sikertelenül) és megénekeltetésével (kis sikerrel). Műsorukat nagyon feldobta, amikor Gurtu elképesztőket dobszólózott, és a színpad szélén állva poénkodott. Mégis, az idő helyes beosztása – és egyedül emiatt érheti rossz szó a gálát – itt csusszant meg teljesen, így a ghánai Frititi csak pár perccel éjfél előtt tudott színpadra lépni – immár a majdnem teltháznnyiból félháznnyira csökkent (és belépt nem fizetett érdeklődőkkel valamelyest feljavított létszámú) nézősereg előtt.

Először ütőseik mutatták be, milyenek a hamisítatlan afrikai törzsi nóták, majd ők

a háttérbe vonultak, átadva a terepet a táncosoknak. A megbabonázó tamtamra ugráló-rázó ghánaiak óriási show-t varázsoltak a színpadra. A nézőtér magatartását figyelve a három fellépő közül ők voltak a legnagyobb hatással a közönségre, köszönhetően energikus tánckaruknak. Igazi öröme és örömtánc volt ez, félelmetes akrobatamutatványokkal, zsonglörködéssel, megmosolyogtató szituációkkal és gesztusokkal megtűzdelve, mindezt végig fülig érő szájjal művelve.

A vérpezsdítő koncert a hűvös hajnalban ért véget, így a helyijárat híján hazafelé bandukoló, élményektől megrakott nézőnek volt ideje elmerengeni azon, hogy majd' negyednapnyi ücsörgés ide, kényelmetlen ülőhely oda, augusztusi estéken érdekes világzenét hallgatni a szegedi katedrális tövében is.

Ifjúság és politika – határok nélkül

Az athéni „VIT”

2003. július 23-a és 29-e között a Magyar Szocialista Párt ifjúsági társszervezete, a Fial Baloldal – Ifjú Szocialisták 300 tagú delegációja is részt vett a baloldali ifjúsági szervezetek világtalálkozóján, mely nem VIT, hanem IUSY Fesztivál névre hallgat. A találkozóhoz ezúttal Görögország adott otthont, ahol a magyar delegáció a harmadik legnagyobb létszámmal büszkélkedhetett, noha kb. 100 ország több ezer fiatalja vett részt a rendezvényen.

A görög szervezők nagyon kedvesek voltak, ugyanakkor a déli lazaságot hideg európai fejjel nehéz volt megszokni. Kis

Fesztiválok a Szegedi Tudományegyetemen

Immár a hagyományokhoz híven ősszel és tavasszal is kulturális fesztiválok lepik el Szeged köztereit, a közösségi élet városi és egyetemi színtereit. Az Őszi Kulturális Fesztivál szervezéséért az SZTE Kulturális Irodája felel, míg a Tavasz Egyetemi Fesztivál programjait az EHÖK munkatársai szervezik. Mindkét eseménysorozat irodalmi, színházi, komoly- és könnyűzenei, művészi, közéleti programokkal várja látogatóit. A rendezvényeket több ezer városi és egyetemi polgár látogatja.

gond volt, hogy 40 órás vonatozás után a kempingbe érjen a magyar csapat, de ha nincs más, egy jó baloldali mindig föltalálja magát. A rekkendő hőségben a főleg angol nyelven folyó szakmai programokban nemcsak tudásra szomjazók ásványvízre költették pénzüket legnagyobb részét, mivel más víz nem volt ajánlott emberi fogyasztásra, s épp a kemping területén volt kissé borsos a szomjoltó italt rejtő palackok ára...

Az esti bulikon volt lehetőség barátkozásra a különböző népek fiaival (és leányaival), ráadásul még ideológiai kérdésekben sem lehetett vita... Azaz hogy ez sem teljesen igaz. Hisz a találkozón több kontinens különböző baloldali irányultságú pártjai ifjúsági szervezeteinek képviselői vettek részt, és a nemzeti érzéseket bizony nem mindig leplezte a baloldali internacionalizmus vagy szolidaritás. Különösen élesen jelentkezett a feszültség a baloldali izraeli fiatalok és radikális palesztin társai között, aminek hatására a Nobel-békedíjas izraeli Simon Peresz és palesztin kollégája előadását

Nemzetközi Egyetemi Filmfesztivál Szegeden

Hagyományteremtő szándékkal novemberben filmfesztivált tartanak Szegeden. A szervezők szegedi, szabadkai, újvidéki, temesvári egyetemisták alkotásait kívánják bemutatni a nagyközönségnek és a zsűrinek Szegeden. Az Egyetem magazin úgy értesült, hogy a szervezők várják az amatőr filmesek médiában még be nem mutatott alkotásait, és a jól sikerült filmek alkotóinak igyekeznek minden lehetőséget megadni azért, hogy filmjük a médian keresztül eljuthasson a szélesebb nyilvánossághoz. Emellett a zsűri által legjobbnak ítélt pályamű értékes tárgyi ill. pénzügyi támogatást is részesül. A fesztivál lehetőséget teremt három ország (Magyarország, Románia, Szerbia-Montenegró) fiatal polgárainak, hogy közös programon vehessenek részt, bilaterális és háromoldalú együttműködések hozzanak létre vagy az európai fiataljai között már meglévő kapcsolatokat elmélyítsék.

A filmfesztivál vetítése nyilvánosak lesznek, ahová a szervezők minden érdeklődőt szeretettel várnak. Akinek pedig kérdése lenne a filmfesztivállal kapcsolatban, nézzen szeretné, ha filmjét bemutatathatná a közönségnek, írjon emailt a szervezőknek a filmfesztival@freemail.hu címre, s nevezze be bátran alkotását a versenyre.

A fesztivál pontos helyéről és időpontjáról, a nevezés határidejéről terveink szerint lapunk következő számában részletesen is beszélünk.

A magyar küldöttség különvonattal utazott Görögországba

követő napon az izraeli delegáció el is hagyta Görögországot.

A kellemetlenségeket feledtette, hogy sikeresek voltak a nemzeti estek, s ez a magyarról különösen elmondható. S ami a népek fiataljainak egymásra találását illeti, bizony a magyar srácok csak elismerően nyilatkozhattak a román delegáció hölgytagjainak szépségéről. S azt, hogy a nemzeti érzések egy magyar baloldali fiatal szívéből sem hiányozhatnak, jól bizonyította a magyar vízilabda-válogatott meccseinek projektoros megtekintése, ahol bizony sok külföldi baloldali fiatal számára meglepő volt a magyarok piros-fehér-zöld-be öltözése, a nemzeti érzések felszínre törése, ami azért, valljuk be, számunkra (legyünk akár jobb- akár baloldali fiatalok) természetesekek (s nemcsak sporteseményen). Összességében elmondható, hogy a jövő vezető (baloldali) politikusai – nemzeti hovatartozástól függetlenül – közel tudtak kerülni egymáshoz, így e találkozó hozzásegítette a fiatalokat egymás szokásainak, kultúrájának jobb megismeréséhez, és számos baráti kapcsolat életre hívását is előmozdította.

Két fél sziget Erdélyben

Idén nyáron immár tizennegyedik alkalommal rendezték meg a Tusványosnak becézett Bálványosi Szabadegyetemet az erdélyi Tusnádfürdőn. Becslések szerint a különböző rendezvényeken rekordnagyságú, tízezer körüli volt a részvétel annak ellenére, hogy a Romániai Magyarok Demokratika Szövetsége (RMDSZ) ifjúsági szervezete részben erre az időpontban rendezte meg Fél-sziget elnevezésű rendezvényét Marosvásárhelyt, ami nagyjából hasonló látogatottságot mutathatott fel. (Ami pedig a piszkos anyagiakat illeti: a Bálványost életetni kívánó vállalkozók által is jut-

tatott némi pénzforrással együtt a Bálványosra jutó támogatások összértéke meghaladta ugyan a két és fél millió forintnyi összeget, a magyar kormányzati támogatással és RMDSZ-segédlettel a Fél-szigeten bulizók által elnyert támogatások ennek közel négyszeresét jelentették!)

A bálványosi találkozón magyar, román, német és amerikai előadókat is meghallgathattunk, ám a legnagyobb érdeklődést Orbán Viktor korábbi magyar kormányfő (ahogy sokan szívesen emlegették a hallgatóság soraiban: a nemzet miniszterelnöke) előadása jelentette, de nem maradt el a román-magyar párbeszéd sem. Üde színfoltot jelentett egy új kis jobboldali formáció vezetőjének, Emil Constantinescunak a jelenléte, rá mint haladó szellemiségű román elnökre is emlékezhetek a résztvevők. Az előzetes hírekkel ellentétben eljött az Európai Biztonsági és Együttműködési Értekezlet elnöke, Adrian Severin, ugyancsak

az előzetes hírekkel szemben viszont távol maradt Nagy Sándor egykori SZOT-vezér, jelenleg a Miniszterelnöki Hivatal államtitkára, így sajnos a magyar dolgozók kormánya nem képviseltette magát a rendezvényen. A korábbiaktól eltérően távol maradt (és Baja Ferenc államtitkárékkal a Fél-szigeten bulizott az MSZP-kampányban is talpalávalót húzott Republic zenéjére) Markó Béla, az RMDSZ szövetségi elnöke. A párbeszéd tehát messze nem lehetett teljes. A hazai megosztottság egyre kézzelfoghatóbb erdélyi véreinknél is. Árpád népe, hej...

Aki az estéket a valóban érdekes viták után bulival kívánta zárni, nem kellett csalatkozni. A finom sajtos palacsinta után dukált a páratlan pálinka, ily módon nem csoda, ha a Fél-szigeten is fellépő Kispálfrontember Lovasi (aki nem akart „leszakadt országrészt” nyalni) vagy a szívást népszerűsítő Ladánybene nem aratott osztatlan sikert a konzervatív – ha szabad ezt a kifejezést használni fiatalok esetén – hallgatóság soraiban. A nemtetszés-nyilvánítás nem egy esetben nem tűr nyomdafestéket. Mégis Lovasi javára írható, hogy némiképp kijátszva a fél-szigetesek szándékát, azaz hogy aki ott játszik, felesben itt ne zenélhessen, amott Kispálként, emitt hegyi Bandiként koncertezett. Fellépett még, és a legnagyobb közönséget vonzotta a jobboldali sztár, Ákos is, andante.

A rendezvény sikere tizennégy év óta töretlen, legyen bárki kormányon Magyarországon vagy Romániában. A párbeszédnek a két nép értelmisége között tovább kell folynia. S az sem lenne káros, ha a magyarországi jobb- és baloldaliak és az erdélyi reformerek meg eremdéesszesek is végre újra szóba állnának egymással. Legalább egyszer egy évben...

munkatársainktól

Orbán Viktor előadása „Tusványoson”

Lejtényi András joghallgató ismerteti a MEFESZ-alapszabály tervezett szövegét 1956. október 20-án az Audmaxban. Mellette (ül) Kiss Tamás, a szervezet vezetője és Perbíró József dékánhelyettes.

Szegedi tüntetők a Kossuth-címerrel demonstrálnak 1956. október 23-án.

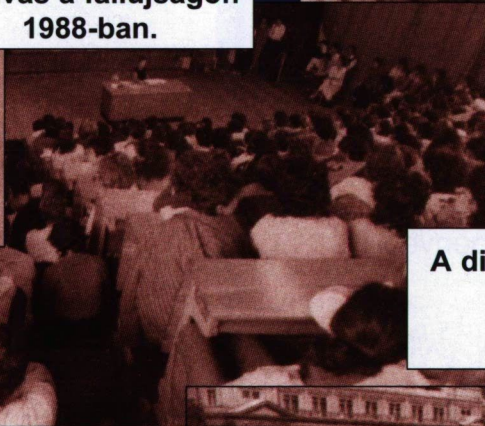
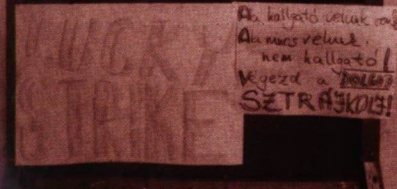
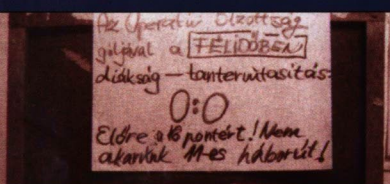

Szeged legnagyobb, kivilágítható vörös csillaga az egyetem Dugonics téri épületének tetején állt. A tüntetők 1956. október 25-én eltávolították, majd a Tiszába dobták.

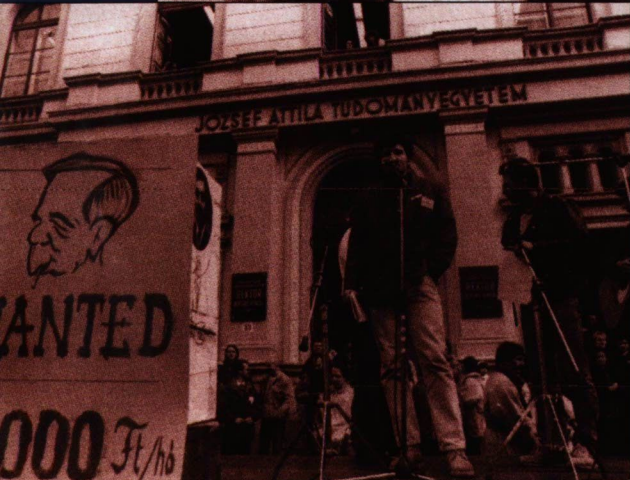
A rendszerváltás előtt szervezett sztrájk idején a szülők aggódtak gyermekeikért – transzparens a BTK bejáratánál.

Az egyetemi diákság önszerveződésének újraindulása: felhívás a faliújságon 1988-ban.

A diákság tiltakozó demonstrációja 1988. szeptember 28-án az Audmaxban.

Tiltakozó demonstráció 1995-ben a Dugonics téren a havi 2000 forintos tandíj bevezetése ellen. A karikatúrán Horn Gyula akkori miniszterelnök.

Országos tandíjellenes tüntetés 1995-ben a budapesti Kossuth téren. A kép bal alsó sarkában felismerhető a szegedi hallgatók JGYTF feliratú transzparensa.